

kun over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som har begrundet dette Ændringsforslag, sige, at det forekommer mig, at det, som i Virkeligheden her maatte være Hovedpunktet for det ærede Medlem og hans Partifæller, var, at der fra alle Sider i denne Forsamling er Enighed om at optage saavel den bestaaende Alderdomsforsørgelseslov til Behandling som ogsaa Tanken om en Undersøgelse af Arbejdsløshedsforholdene. Og jeg tror, at dette, at der fra alle Sider er Enighed derom, maatte være meget, meget mere betryggende for de Herrer, som synes at staa med deres Tvivl, end hvis det stod i selve Lovforslaget. Thi det vilde ingen Ting kunne nytte, om det saa stod 20 Gange i Lovforslaget, hvis der i øvrigt hos dette Tings Flertal og hos Regeringen var Misfornøjelse med en saadan Bestemmelse eller Misstemning derimod. Naar nu den højtærede Indenrigsminister i Dag for tredje Gang yderligere har fastslaaet, at han er villig til at fastsætte disse Tanker i Kommissoriet, baade Tanken om en mere indgaaende Behandling af den bestaaende Alderdomsforsørgelse — hvad der jo i øvrigt vilde blive en Selvfølge — saavel som ogsaa Tanken om en Undersøgelse af Arbejdsløshedsforholdene, hvad vi jo alle sammen ere enige om, at vi i høj Grad trænge til, saa at det virkelig statistisk kan konstateres, hvorvidt der er Arbejdsløshed, og i hvor stor Udstrækning den finder Sted, og hos hvilke Fag og af hvilke Grunde, naar det er Regeringens og dette Tings Mening, kan jeg ikke se, at der er nogen som helst Grund til at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Jeg skal derfor blot sige dette nu til sidst, at saadan som hele Situationen foreligger med Hensyn til dette Spørgsmaal, maa jeg fraraade det høje Ting at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Berntsen: Jeg har begæret Ordet for at rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) har gjort sig skyldig i gentagne Gange, ogsaa i Dag, og da jeg ser, at denne Misforstaaelse som et Evangelium bliver forkyndt i de Blade, som staa det ærede Medlem nær, tror jeg, det er rigtigt at anholde den, før Forhandlingen slutter. Det ærede Medlem paastod nemlig, og har gentagne Gange fremsat den Paastand, at den nuværende Alderdomsforsørgelseslov have Arbejderne betalt med Ølskatten, den er købt derfor. Det er

fuldstændig fejl; de to Ting staa ikke i fjerneste Forbindelse med hinanden. Den Gang der i sin Tid var Tale om at beskatte bajersk Øl, var det for at faa en Nedsættelse i Toldafgiften paa et Par store Nødvendigheds- og Forbrugsartikler, nemlig Sukker og Petroleum; det var Nedsættelser paa disse to Ting, der ækvivalerede Ølskatten. Fattigloven og Alderdomsforsørgelsesloven kom senere, og der er ikke Spor af Tanke om, at Arbejderne her i Danmark for at faa Alderdomsforsørgelsesloven have maattet betale denne Lov med en Ølskat. Det er fri Fantasi, naar saadant paastaas.

Den Gang der blev Tale om Nedsættelse i Toldskatten paa Sukker og Petroleum og til Gengæld derfor at lægge Skat paa bajersk Øl, var der mange, der paastode, at Ølskatten ikke vilde give den Sum, man paaregnede; og der blev ogsaa fra Socialdemokraternes Side gjort Forsøg i denne Retning ved at formane deres Venner til ikke at drikke skattepligtigt Øl. Det var imidlertid ikke ret længe, man holdt fast ved denne Demonstration, og Indtægten af Ølskatten er senere gaaet opad. Det er nu en Sag for sig. Jeg vil kun urgere, at Ølskatten ikke staa i Forbindelse med Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelsen.

Naar jeg stemmer for det foreliggende Forslag om Kommissions Nedsættelse, gør jeg det ikke, fordi jeg for mit Vedkommende ønsker, at man skal komme bort fra den nuværende Alderdomsforsørgelseslov. Jeg finder nemlig, at det er et godt Princip, som ligger til Grund for denne Lov, at der skal ydes vederlagsfri Understøttelse til værdige gamle fattige, uden at man har krævet forud, at de gennem en Aarrække skulde have indbetalt en vis Sum, der gav dem Berettigelse til paa deres gamle Dage at faa en saadan Understøttelse. Og det glæder mig selvfølgelig i høj Grad, at man fra den Side, der i sin Tid med voldsomme Midler bekæmpede Alderdomsforsørgelsesloven — det have Socialdemokraterne dog vel ikke glemt, at de vare ivrige Modstandere af den — nu have faaet denne Lov kær og ikke ville bort fra den igen. Det vil jeg heller ikke; jeg ønsker at bevare den. Men jeg er af den Anskuelse, at det vilde have stor Betydning, dersom man ved Siden af denne Lov, som Supplement til den, kunde komme til en frivillig Folkeforsikring, hvorved de, der havde Evne og Lyst til det i deres unge Dage, for en vis aarlig Sum kunne erhverve Ret til en be-